

ΣΤΑ ΊΔΙΑ ΘΡΑΝΙΑ ...

«Με λένε Ελληνίδα επειδή έχω γεννηθεί εδώ. Ελληνίδα, τι εύκολο να το λέτε, αλλά κάντε κάτι και για το κράτος που δε μου δίνει τα χαρτιά μου!»

Αυτή την στιγμή ζούνε περίπου **150.000** παιδιά μεταναστών στην Ελλάδα. Ένας/μία στους/στις δέκα μαθητές/τριες στα σχολεία της επικράτειας και ένας/μία στους/στις τέσσερις στα σχολεία της Αθήνας είναι παιδιά μεταναστών. Κάποια από αυτά θα κλείσουν σε λίγο καιρό τα δεκαοκτώ. Βρίσκονται με το ένα πόδι εδώ και με το άλλο εκεί. Αισθάνονται ότι δεν είναι ούτε Έλληνες, αλλά ούτε ξένοι. Όμως κάθονται στα ίδια θρανία και μεγαλώνουν στις ίδιες γειτονιές όπως κι εμείς.

Έχουν όνειρα, ελπίδες, κάποιες φορές κάνουν σχέδια για το μέλλον τους. Παίζουν όλα σε μεικτές και πολύχρωμες παρέες, στα ίδια χωριά, στις ίδιες πόλεις, στην ίδια χώρα. Η ελληνική κοινωνία όμως δεν φαίνεται να έχει προσαρμοστεί ακόμα σε αυτή την πραγματικότητα. Τα παιδιά με όνειρα και αναμνήσεις μοιρασμένες εκατέρωθεν των συνόρων έχουν ξεχωριστές ανάγκες και δυνατότητες. Τη διαφορετικότητά τους μπορεί να τη νιώθουν τα ίδια ή όχι, μπορεί να τους αρέσει ή να την απεχθάνονται. Κάποιες φορές προκαλεί στους γύρω τους καλοπροαίρετα σχόλια, άλλες φορές όμως η διαφορετικότητά τους τρέφει ρατσιστικά στερεότυπα.

Αν και θεωρητικά ζούμε σε μια ανοικτή κοινωνία που στηρίζει όλα τα παιδιά ανεξαρτήτως καταγωγής, στην πράξη το κράτος δεν αναγνωρίζει ίσα δικαιώματα και ίδιες ευκαιρίες. Παιδιά μεταναστών που γεννιούνται, μεγαλώνουν και μαθητεύουν στην Ελλάδα καταλήγουν ο τελευταίος τροχός της αμάξης, χωρίς να μπορούν να εξασφαλίσουν καν το δικαίωμα μόνιμης παραμονής στη χώρα. Μετά τα 18 τους, για να μείνουν στην Ελλάδα, στη χώρα δηλαδή που γεννήθηκαν ή μεγάλωσαν, θα πρέπει να ανανεώνουν κάθε χρόνο την άδεια παραμονής τους προσκομίζοντας τα απαραίτητα ένσημα. Δηλαδή αν για κάποιο χρονικό διάστημα και για οποιοδήποτε λόγο δε δουλέψουν, χάνουν αυτόματα και το δικαίωμα να βρίσκονται στην Ελλάδα. Την ίδια στιγμή τα περισσότερα κράτη της Ε.Ε. δίνουν με σχετικά απλό τρόπο το δικαίωμα απόκτησης ιθαγένειας σε όλα τα παιδιά που γεννιούνται στην επικράτεια τους χωρίς να εξετάζουν αν υπάρχει ή όχι εξ αίματος δεσμός με τη χώρα.

Η ένασχόληση με το θέμα ήταν για μας μια αφορμή να συναντήσουμε κάποια απο αυτά τα παιδιά, να μάθουμε απο αυτά και να σας φέρουμε πιο κοντά τους. ***Είμαστε όλοι ίσοι, είμαστε όλοι διαφορετικοί!*** Είναι απαράδεκτο οι νόμοι και τα διατάγματα να απαγορεύουν σε κάποια παιδιά να ονειρεύονται στα Ελληνικά!

Ποιοί είμαστε

Η **fotofraxia** είναι μια μικρή ομάδα στην Αθήνα από νέους φωτογράφους. Αναζητάμε μια όψη της πραγματικότητας, ουσιαστική και εναλλακτική σε σχέση με αυτήν των ΜΜΕ, γιατί προσπαθούμε να σεβόμαστε ό,τι φωτογραφίζουμε, γιατί πιστεύουμε στις εκφραστικές δυνάμεις τις φωτογραφίας κι όχι μόνο στη χρήση της ως τεκμήριο, γιατί τα θέματά μας μάς αφορούν. Ακροβατούμε μεταξύ τέχνης και φωτορεπορτάζ, πειραματιζόμαστε και μαθαίνουμε. Αγγίζοντας ιστορίες ανθρώπων που δεν έχουν θέση στην επικαιρότητα των ΜΜΕ, μας αρέσει να φωτίζουμε τα φιλμ μας με κάποιες από τις στιγμές τους.